

„VJERNICI ZA MIR U VREMENU NACIONALIZMA I KSENOFOBIJE“

Zašto Kur'an i objava ne trpe nacionalizam i koje pogreške, iz islamskog ugla gledanja, danas pravimo zbog ksenofobije.

Pozdrav i zahvala,

Potreba da se govori o Miru, odnosno o posljedicama koje razaraju društvo (nacionalizam i ksenofobija), upravo je dokaz da nam nedostaje ličnog Mira i da Mir nije naišao na dobar prijem kod nas. Zato dominira to što vidimo na sceni.

Očito je da nismo pobjednici u ratu sa egom, zbog toga su nas preplavile slijedeće bolesti i ovisnosti:

- ovisnost o porocima;
- ovisnost o mobiziranju;
- ovisnost o alkoholu i drogama;
- ovisnost o diskriminaciji;
- ovisnost o sukobima i konfliktima;
- ovisnost o mržnji i nasilju i
- ovisnost o uznemiravanju, dokazivanju i nadjačavanju drugog i

drugačijeg.

Kada nemamo Mir, opći je ne-Mir.

Vjera je ponuđena svim ljudima. Gospodar svjetova nazvao ju je „mirenjem“, što se na arapskom kaže El-Islam. Sljedbenik te vjere zove se Miritelj, na arapskom Muslim. A jedno od imena Stvoriteljevih jeste Mir - Izvor Mira - na arapskom Es-Selam.

On je dao da i pozdrav sljedbenika islama bude od istog korijena kao redovan podsjetnik na Mir, da se ne zaboravi.

"Mir sa vama", na arapskom „Selamun alejkum“.

Zato vjera islam nije vjera samo muslimana i na nju nema niko ekskluzivno pravo. Današnji muslimani, većina njih, su samo naslijedili islam, bez ličnog dubinskog istraživanja. Stvarnost govori da su daleko od Mira, osim malo njih koji, znanjem i djelovanjem, potvrđuju.

To je vjera Stvoritelja (dinu Allah) ponuđena svakom biću, to je, zapravo, učenje islama.

Bez Mira, mirenja i Miritelja "moderno" društvo je nemirno i živi u strahu, ksenofobiji. Ovo društvo živi sa 150 vrsta strahova koji su potvrđeni i otkriveni od strane svjetskih znastvenika, istraživača, psihologa i neuropsihijatarata.

Među njima je i strah ksenofobija, spomenuta u našoj današnjoj temi na ovom velikom i veoma važnom susretu, gdje želimo zajedno operirati postojeće bolesti i pokušati eliminirati strahove koji razaraju naše društvo i zajednicu.

Sada želim predstaviti ukratko pogled islama na ovu pojavu.

Islam ne samo da ne trpi nacionalizam, ksenofobiju, već i osuđuje svaki osjećaj obojen bojom podcjenjivanja i ponižavanja drugog i drugačijeg po bilo kojoj osnovi, pogotovo osjećaj "ja sam bolji".

Zna se klica ove misli.

Kada? Zbog čega? I od koga je potekla? Od demona, šejtana, vruga - kako hoćete!

Fobiju, fobofobiju, ksenofobiju, nacionalizam i sve „izme“ smatram oružjima otvorenog nam neprijatelja. Kako nas Stvoritelj obavještava: „...on vam je, doista, otvoreni neptijatelj" (Kur'an, Zuhruf, 62), aludirajući na šejtana-demona.

Neobraćanje pažnje, neanaliza te neistraživanje skrivenog nam neprijatelja i njegovih perfidnih metoda koje koristi i virusa koje ubacuje među ljude, prouzrokuje, ne samo da druge i drugačije, nego i svoje najmilije - u neprijatelje pretvaramo.

A stava sam takvog da smo mi ti koji dajemo povoda neprijateljstvu i da ih sami pravimo: mislima, predrasudama, nekontroliranim reakcijama i neprovjerenim informacijama, odnosno dezinformacijama, a posebno sa podsvjesnim osjećanjima koje naslijeđujemo preko medija, odgoja, obrazovanja i sistema vlasti.

Mi, dakle, proizvodimo i prijatelje i neprijatelje. Ako sretnemo prijatelja kojeg nismo naručili bilo čim, onda je on podrška nama od Boga i čuvajmo ga dobro.

Ako sretnemo neprijatelja, a nismo ga sami naručili, onda je njega nama poslao Bog da ga oslododimo tog neprijateljstva jer pati s tim. A ako neće, prepustimo ga Njemu i dobrotom odbijajmo i konzervirajmo zlo u ljudima.

Dobrota ubija svaki virus.

Takvih je bilo uvijek, a i bit će. Naše je da se ogradimo od zla, gradeći najbolji odnos i sa onima koji nas vrijeđaju.

Ja često koristim ove riječi: „Onoga ko te ne voli, pozdravi ga sa jednom rukom, a onoga ko te voli - sa obje“.

Sa iskrenima budimo radi sebe, sa neiskrenima radi njih.

Kada nedostaje snaga vjere, onda caruju nacionalizam, ksenofobija, isključivost, fanatizam i otuđenost, a posebno sve vrste fobičnih neuroza, fobičnih anksioznih poremećaja, koji su zahvatili društvo, porodicu i brakove, čak i djecu koja žive u strahu od opakih ukućana, što sada moderno zovemo ekofobijom.

Toliko je ksenofobija proizvela bolesti, da su ljudi počeli strahovati i od samih sebe.

Da malo analiziram riječ ksenofobija. Znamo da je grčkog porijekla i da označava strah od stranca, tuđinca i nepoznatog.

Zanimljiv mi je opis iz Dijagnostičkog i statističkog priručnika za duševne poremećaje (DSM IV) američke psihijatrijske udruge. Kada opisuju ovu vrstu fobije, spominje se "intenzivna anksioznost", koja slijedi izlaganju objekta fobije, bilo u stvarnom životu ili putem mašte ili videozapisa.

Radi se, dakle, o proizvodnji mržnje i straha u mašti čovjeka preko govora ili priče i serviranja videozapisa kroz filmove, lažne i zlonamjerne dokumentarce prema svemu stranom, drugom i nepoznatom.

Ovu vrstu virusa vjera islam je eliminirala u korijenu time što je vjerniku propisano da pozdravi svakog, tj. da poželi Mir svakom - i koga zna i koga ne zna - te da svakom treba voljeti isto što i sebi. Jedino tako može postići istinsko vjerovanje.

„Neće Božiji rob nikada postići istinsko vjerovanje sve dok ne bude volio svim ljudima isto sto i sebi“. (Hadis)

Da vidimo, iz ugla Kur'ana, greške koje pravimo zbog ksenofobije!

1. Nespremnost za dijalog. Nedovoljno međusobno upoznavanje, jer smo Kur'anom dobili imperativ da se upoznamo odnosno prepoznamo (Kur'an, Hudžurat, 13). Bježanje od dijaloga je, ustvari, bježanje od sebe, kako konstatira Đuro Šunjić.
2. Nedovoljno znanje o osnovama različitih svjetonazora. To neznanje prouzrokuje strah i neprijateljstvo. Malo znanje motivira teror. Ako znanje i vjerovanje ne idu skupa, nastupa duhovna stagnacija, nema

dizanja na viši stepen međusobnog razumijevanja. “Svevišnji diže stepen onima od vas koji vjeruju i kojima je dato znanje.” (Kur'an, Mudžadele, 11)

3. Neshvatanje da ljudi imaju neminovan proces u duhovnom sazrijevanju te da to utiče na zauzimanje pogrešnih stavova na osnovu negativnih akcija i reakcija. Onome ko vas pozdravi Mirom, ne recite mu da on nije vjernik. ...Kako biste se domogli ovosvjetskih dobara, pa kod Allaha je svaka dobit. ...I vi ste prije bili kao oni pa vas je Bog počastio. Zato sve dobro ispitajte...(Kuran, En-Nisa, 94)
4. Naslijeđeno, slijepo, pogrešno vjerovanje i naslijeđena neosnovana mržnja prema drugom. "O, ljudi, vaša mržnja prema drugom je, ustvari, protiv vas". (Ku'ran, Junus, 23)
5. Kuranskim principom smo zaboravili da nam je vjera, svjetonazor, ispit od Boga. "Učinio sam da budete ispit jedni drugima". (Kur'an, Furkan, 20)

6. Prisivajanje vjere i fanatičan odnos prema njoj u smislu „samo moja vjera je najbolja, sve drugo je zabluda“ je opisano u Kur'anu - 123. ajet iz sure Žene. Naime, jevreji, kršćani i muslimani raspravljali čija je vjera bolja pa je tim povodom objavljeno: „To neće biti po vašim željama (muslimana), niti po željama sljedbenika knjige (jevreja i kršćana), nego ko god radi zlo bit će kažnjen“. Još direktnije: "Vjeru Ibrahimovu neće poželjeti samo onaj ko do sebe ne drži, ko sebe ne poznaje“. (Kur'an, El Bekare, 130) Nije rečeno vjeru Muhamedovu, Musaovu ili isaovu, već vjeru Abrahamovu/Ibrahimovu. Zato što se svi vežu za istog i nije problem u vjeri već u nama, jer postoji ličan i fanatičan pristup. Čitamo knjigu da bi potvrdili svoje mišljenje i stav, želeći smutnju među ljudima. (Kur'an, Ali Imran, 7)
7. Zaboravili smo da smo svi kao jedna porodica. Kako zagovaraju principi i praksa islama, najbolji vjernik upravo je onaj koji je najbolji prema toj porodici. (Hadis)
8. Ovakvi susreti i dijalози su obaveza napisana kur'anskim tekstom, a znamo da bez dijaloga nema autentičnosti, originalnosti.
9. Mora biti iskrenog kritičkog i samokritičkog osvrta na zajedničke slabosti.
10. Nedovoljno je iskren odnos prema znanju i vjerovanju. Koriste sve za življenje, a ne za oživljavanje. "Zovite Ga, iskreno Mu ispovjedajući vjeru"...(Kur'an, El Gafir, 65) ...„Uči u ime Tvoga Gospodara“...(Kur'an, El Alek, 1), a ne u ime plaće i diplome ili veličanja sebe i drugog.
11. Apsurd je da drugi od nas živi u strahu, kada je vjernik opisan kao onaj od čijeg zla su sigurni svi drugi. Ako drugi nije siguran od nas, zapitajmo se koje smo vjere.

12. Drugi u praksi islama je uslov da spoznamo sebe i Prvog. „Vi ste dio dugog...“ (Kur'an, En-Nisa, 25) Ako se ne osjećamo dio drugog, onda u dobru i ljepoti nećemo imati udio. Vjernik je vjerniku ogledalo. (Hadis)

A nacionalizam, to je jedna smrdljiva lešina, tako je opisana u praksi islama.

Jednom prilikom sukobila se dvojica prijatelja Poslanika, s.a.v.s., te je jedan povikao „O, muhadžiri!“ (iseljenici), a drugi „O, ensarije!“ (pomagači). Tada je Poslanik, s.a.v.s., rekao: „Zar još uvijek sa tim paganskim imenima, a ja među vama!?“ (Buhari i Muslim)

Paganski je, dakle, zvati svoga po bilo kojoj osnovi protiv drugog.

U drugoj predaji je rekao: „Napustite to, to je poput lešine koja smrdi...“.
(Hadis)

A nacija je kolektivno ime jednog naroda ili plemena. Ne smijemo biti protiv bilo čijeg imena, to je jedan od stubova jedne zajednice kojim pojedinac i kolektiv ostvaruju svoja prava u savremenom svijetu, jer niko nije birao gdje će se roditi. Ona su data da se "upoznamo" i da se takmičimo u dobru i da koristimo zajedničke vrijednosti.

Svjedoci smo da mnogi koriste i naciju i vjeru za ostvarivanje političkih i materijalnih interesa.

Čak se i jezik, nažalost, zloupotrebljava, potcjenjujući i negirajući jezik drugog.

Dobro djelo je mjera zajedničkog života bez obzira na vjeru, narod i naciju, a loše djelo je nešto protiv čega trebamo biti svi. Onaj ko čini loše djelo taj ne pripada našoj zajednici, nije od našeg roda.

Poslušajmo riječi Stvoritelja poslaniku Nuhu, a.s. (Noe) za njegovog sina: “On nije od tvoga roda, jer on radi loša djela”.

U tom smislu zabilježio sam slijedeće: Svi smo mi jedan rod od Boga! Ko se udalji od te rodbine, on je Izrod. (Izr(ij)eke - Izreke za raju iz Raja, str. 140)

Dakle, svi smo mi jedan rod od Boga! Ko se udalji od te rodbine, on je Izrod.

Vjernici miritelji, muslimani, imaju opće pravilo iz posljednje Božije knjige Kur'ana, kada je u pitanju drugi i drugačiji.

"Bog vam ne zabranjuje da činite dobročinstvo i da prevedni budete prema onima koji se protiv vas zbog vjere ne bore i koji vas ne istjeruju iz vaših domova, zaista Bog voli one koji pravedno postupaju“. (Kur'an, El Mumtehineh, 8)

Čak islamska praksa kudi svakog ko bude slijepo propagirao i borio se za

bilo koju vrstu fanatizma, nacionalizama i etnocentrizma.

Posljednji Učitelj i donosilac Objave od Boga je u svom govoru kazao:“Ko pogine pod zastavom zaslijepljenosti, propagirajući fanatizam ili podržavajući ga, taj je poginuo barbarskom, divljačkom smrću - smrću paganskih neznalica“. "Nije od nas ko poziva fanatizmu, ko se bori zbog fanatizma i ko zbog njega pogine". (Buhari, Muslim)

Hvala vam što ste me pozvali na ovaj vrijedan skup i želio bih da završim sa ovom rečenicom:

Lekcija svakog skupa jeste da vječno budemo i živimo skupa, ali cijena toga je skupa! Hajdemo zajedno svojim radom, ne očekujući ništa, olakšati onima koji nisu skupa da budu skupa!

Hvala još jednom organizatoru i visoko cijenjenom skupu!

Crna Gora, Bar, 14.03.2017. godine Sulejman Bugari